

Шварценегерът сред Най-добрите

В низходящата линия на .300 Remington Ultra Magnum най-представителният и с най-широко търговско разпространение е 7 – милиметровият. Голямо „разтягане“ на траекторията с всички тествани патрони, бързина и една истински налудничава енергия. Вместимостта на гилзата изисква свръхпрогресивен барут, същия, като при калибър .50BMG.

Патроните, предмет на това изследване със съответните куршуми. От ляво надясно: Speer 145 grs JSP, Sierra 160 grs JSPBT и Hornady 162 grs JHPVT Match (използваеми на мястото на 160 grs без промяна в дозата барут), Hornady 175 grs Spire Point и Sierra JSPBT с равно тегло.

7-милиметровият Remington Ultra Magnum (RUM) е създаден от Remington през 1999 г. Излиза на пазара в средата на 2000 г., когато вече се търгува със 7-мм STW и 7-мм Dakota. Целта е ясна, макар да не е декларирана – да се предложи на ловците един още по-могъщ патрон от тези два magnum-а, реализирали изключително представяне по отношение на скорост и кинетична енергия, в сравнение с всички предшестващи ги 7-мм патрони.

Патронът е конструиран чрез стесняване на шийката на .300 Remington Ultra Magnum, като първоначално са оставени различни вариации в дължината и раменния ъгъл на гилзата. Така е създадена гилза с променлив капацитет, способна да приеме всеки куршум в калибър .284 (7,21 мм) и да го "освободи" със скорост, която никога преди не е достигана от фабрични патрони с калибър 7 мм. Очевидно всичко това изисква голямо съдържание на барут.

Що се отнася до избора на типа барут, той задължително трябва да бъде свръхпрогресивен (бавногорящ). С други думи, за да е способен на изключителни постижения 7-мм RUM задължава стрелца (или по-конкретно – релоудъра) да плаща солени сметки, както в буквалния смисъл, така и по линия на наистина екстремната подготовка. Въпреки всичко това не е най-мощният 7-мм боеприпас, който съществува днес, а е само един от патроните на пазара. Съществуват други два 7-мм патрона, още „пожестоки“ и по-мощни от този, който разглеждаме, но при тях става дума за т.нар. *proprietary cartridges*, достъпни само за армията и произвеждани в ограничени количества и при много скъпи поръчки.

Да го кажем направо – става въпрос за 7-мм Firehawk, способен – на теория – да увеличи скоростта на един 140-грейнов куршум на 3625 ft/sec, което е равно на 1104,9 м/сек и 565 kgm (килограмометра). И за още по-мощния 7,21 Firebird, предлаган от производителя Лазерони, който, отново на теория, успява да изстреля напред 140-грейнов куршум с космическата скорост от 3750 ft/sec, равно на 1143 м/сек и 604 kgm мощност, по-характерна за патрони като .375 Holland & Holland Magnum (само да отбележим, че той може да се определи като образец сред образците). Казахме на теория, защото става дума за представяне, за което съответните производители са информирани, и за потвърждаване на постиженията с карабини, създавани в ограничени количества на цена от 4–5000 долара в сравнение с 1200–1500 за карабина на Remington, пригодена за патрона, с който "се заяждаме".

7-мм Remington Ultra Magnum (7 мм RUM), въпреки апокалиптичното усещане за

Двата фабрични патрона Remington със съответните куршуми, изстреляни от тях. Този, с куршум от 140 грейна (отляво), съдържа доза от 92,0 грейна неустановен барут, докато този от 160 грейна съдържа доза от 86,5 грейна от същия или още по-добър барут, който изглежда същия като при 140-грейновите. Видът на барута не може да бъде ясно установен, тъй като фирмите-производители на мунцици често използват за своите патрони не пазарен барут, а произвеждан по специални рецепти.

инсулт, което създава, е великолепен патрон. Той те кара да му простиш недостатъците, тъй като предоставя на ловеца възможности, сънвани допреди десетина години. Основното му преимущество е, че се използва (дори и с по-тежки куршуми) за стрелба на дълги и изключително дълги разстояния, при което запазва още енергия, достатъчна да повали големи и твърдокожи като гьон северноамерикански и дори африкански диви животни, стига да не са бронирани... Трябва да уточним, че обратно на това, което се случваше допреди няколко

години, когато почти всички фабрични патрони имаха много по-ниски постижения от тези, обявени от производителя, 7-мм RUM в търговския си вариант направи фантастично изключение. С куршум от 140 грейна той достигна мощност от 555 kgm и 547 kgm с куршум от 160 грейна – много повече от декларираната от производителя, който за 140-грейнов куршум Core-lockt обяви скорост от 3425 ft/сек / 1044 м/сек и 504,2 kgm. Следователно става дума за един наистина рядък и изключителен пример за постижение, много по-високо

Някои повече или по-малко известни magnum 7-мм (.284) калибри. От ляво надясно: 7 мм Mashburn Super Magnum, едиг wildcat, „комплектван“ с гилза на .300 Н.БН. Magnum, появил се през 1935, който няма търговско развитие впоследствие. Дори гилзата на този патрон да имаше по-голям обем в сравнение със 7 mm Remington Magnum, не би достигнал неговите параметри по отношение на скорост и кинетична енергия. Следва едиг 7-мм Weatherby Magnum, който е от 1944. Чудесен патрон, който въпреки това нямаше късмет.

Неговите постижения не се различават съществено от тези на 7-мм Remington Magnum. Третият отляво надясно е прекрасен и малко познат европейски патрон, 7-мм vom Hofe Super Express, създаден от Walther Gehmann през 1956, способен да достигне малко по-високи показатели от тези на 7 мм Remington Magnum и има невероятен капацитет за лов. Последният отляво е най-разпространеният, а също и най-добрият между всички фабрични 7-мм патрони, 7мм Remington Magnum. Има хард репутация по отношение на лова, доказана в цял свят от 1962 до днес. Той е несравним с всички предишни и настоящи 7-мм патрони, и днес е правилният избор за стрелба по диви зверове с големи размери, както северноамерикански, така и африкански, стига да не са „бронирани“.

от декларираното: чувствителните 169 ft/сек, (51,5 м/сек) и 51 kgm повече. 160-грейновите куршуми Nosler Partition достигнаха 3338 ft/сек, което е равно на 1017,4 м/сек и 547,3 kgm – още по-замайващо постижение предвид по-голямото тегло на куршума.

Тези стойности бяха реализирани с карабина Sabatti Rover 870 Custom, с цев от 660 mm, равно на 26 иंचа. Не бива да изненадва изборът на такава необикновена дължина, тъй като само в разумно дълги цеви този и други, еднакви с него патрони, могат да достигнат максималните постижения, на които са способни.

СТРУКТУРА И СНАРЯДЯВАНЕ

Размерът и структурата на гилзата на 7-мм RUM, тип rebated rimless, т.е. с диаметър на фланеца малко по-малък от този на тялото (съответно 13,5 и 13,8 mm) са същите като на другите патрони от тази серия. Гилзата е почти цилиндрична от основата до раменете, запазвайки много лека конусовидност за улесняване на екстрахирането. Дължината ѝ е 72 mm, като общата дължина на патрона не бива да надхвърля 92 mm.

Изследвахме снаряждане с три куршума: един от 145 грейна Speer JSP, един от 160 грейна Sierra JSPBT и един от 175 грейна Hornady Spire Point. Изпробваните заряди са до известна степен универсални. На тяхна база могат да се използват куршуми със същото тегло от друга марка, или от същия производител, но с малко по-голямо тегло. Например с всичките изпробвани комбинации вместо куршум с тегло 145

Две кутийки с фабрични патрони Remington с куршум от 140 грейна Core-lock и 160 грейна Nosler Partition.

грейна е възможно без колебание да се използва куршум от 140 грейна. Също така на мястото на куршума от 160 грейна, изследван от нас, могат да се зареждат някои чудесни куршуми Match от същия калибър, нека посочим и един от най-добрите сред тях: Hornady 162 грейна JHPBT Match – невероятен куршум за прецизна стрелба, който не е предназначен за употреба при лов. В случай че се използват куршуми, различни

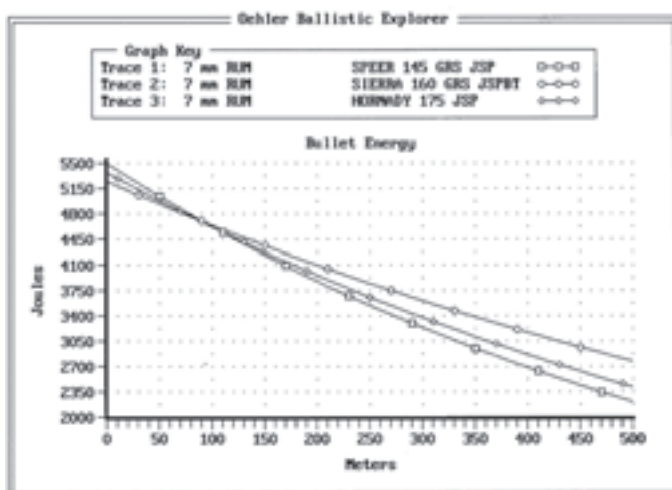
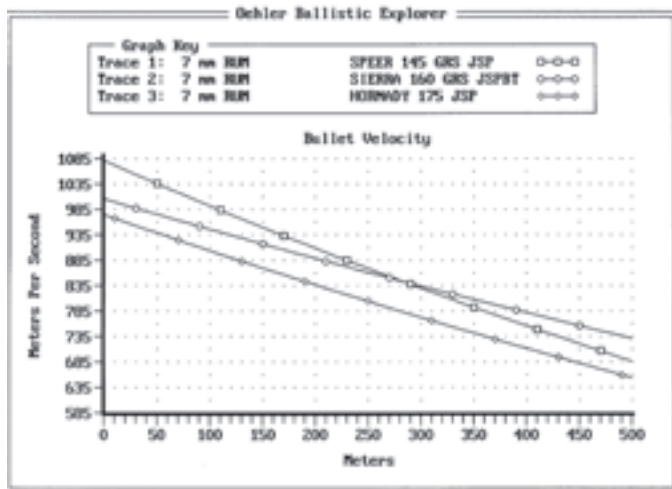
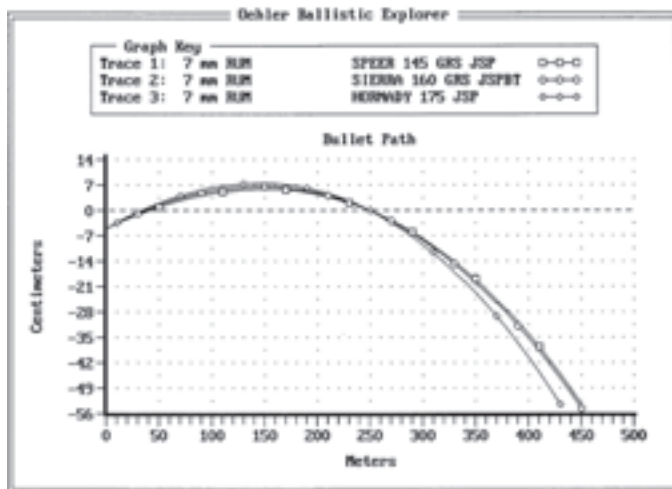
Графика на съответните траектории, изчислена с баллистичната програма Oehler Ballistic Explorer. Както може да се види, трите разновидности на изследвания куршум, независимо от разликите в началната скорост, на практика имат почти еднакви траектории до 300 м и повече. Това позволява използването на оръжието без съществена промяна на прицела.

Аналогичност на траекториите. Дори скоростта при различните разстояния остава поразително еднообразна за трите изследвани куршума.

При изследването на кинетичната енергия, измерена в Joule (джаули), се вижда как куршумът, запазващ по-високо ниво на енергия, е този от 160 грейна, т.е. заслужил е своя баллистичен коефициент от .563, което е повече както от този от 145 грейна – (коефициент от .395), така и от този от 175 грейна, с баллистичен коефициент равен на .462. Все пак тежкият 175-грейнов Hornady, въпреки че има по-ниска енергия от 160-грейновия на всички разстояния, е предпочитан за лов заради по-голямото си тегло и по-високата си убойна сила.

от тези, които изследваме, единственото ограничение, което трябва да се уважи, е куршумът на заредения патрон да е с отстъп от нарезите на цевта на 2,0 mm, независимо от теглото му. Това отговаря на обща дължина на патрона, равна на 89,8, 90,2 и 92,0 mm съответно за куршуми с тегло 145, 160 и 175 грейна. Посочените три куршума имат високи стойности на баллистичния си коефициент, който е равен на 0,445 за 145-грейновия, 0,563 за 160-

грейновия и 0,534 за 175-грейновия. Това позволява осъществяване на траектория с минимален спад, а също и възможност да се стреля от дистанции от 100 до 300 м, без да е необходимо стрелецът да компенсира прекалено, преценявайки размерите на дивите животни, за които е предвиден този мощен патрон. Що се отнася до използвания барут, 7-мм RUM изисква максимално прогресивен възможен вид, нещо, което за нас в Италия винаги е представ-

Балистична табела

Фабрични муници

Марка	Тип куршум	Тегло на куршума	V ₀ (ft/sec)	V ₀ (m/sec)	Sd	E ₀ (kgm)
Remington	CORE-LOKT	140	3.594	1.095,4	13,1	555,2
Remington	NOSLER PARTITION	160	3.338	1.017,4	9,7	547,0

Ръчноснарядени муници

Зареждане	Барут	Доза (grs)	Тип куршум	Тегло (grs)	O.A.L. (mm)	V ₀ (ft/sec)	V ₀ (m/sec)	Sd	E ₀ (kgm)	Забележка
1.	Vihtavuori N560	85,0	Speer JSP	145	89,8	3.374	1.028,2	1,8	506,6	-
2.	Vihtavuori N560	87,5	Speer JSP	145	89,8	3.412	1.039,9	3,9	518,3	-
3.	Vihtavuori N560	81,0	Sierra JSPBT	160	90,2	3.151	960,5	1,3	487,9	-
4.	Vihtavuori N560	83,5	Sierra JSPBT	160	90,2	3.263	994,5	3,4	523,0	-
5.	Vihtavuori N560	77,0	Hornady JSP	175	92,0	2.967	904,3	5,8	473,0	-
6.	Vihtavuori N560	79,5	Hornady JSP	175	92,0	3.025	922,0	0,9	491,0	-
7.	Vectan Tu 8000	87,0	Speer JSP	145	89,8	3.396	43,1	1,2	513,3	-
8.	Vectan Tu 8000	89,0	Speer JSP	145	89,8	3.546	1.080,6	4,3	559,6	максимална доза
9.	Vectan Tu 8000	80,0	Sierra JSPBT	160	90,2	3.069	933,4	1,1	462,7	-
10.	Vectan Tu 8000	82,0	Sierra JSPBT	160	90,2	3.194	973,5	1,2	501,1	-
11.	Vectan Tu 8000	78,0	Hornady JSP	175	92,0	3.038	926,1	4,7	496,0	-
12.	Hodgdon H4831	85,0	Speer JSP	145	89,8	3.374	1.028,2	1,8	506,6	-
13.	Hodgdon H4831	87,5	Speer JSP	145	89,8	3.412	1.039,9	3,9	518,3	-
14.	Hodgdon H4831	81,0	Sierra JSPBT	160	90,2	3.151	960,5	1,3	487,9	-
15.	Hodgdon H4831	83,5	Sierra JSPBT	160	90,2	3.263	994,5	3,4	523,0	-
16.	Hodgdon H4831	77,0	Hornady JSP	175	92,0	2.967	904,3	5,8	473,0	-
17.	Hodgdon H4831	79,5	Hornady JSP	175	92,0	3.025	922,0	0,9	491,0	-
18.	Hodgdon H1000	93,0	Speer JSP	145	89,8	3.395	1.034,7	2,8	513,1	-
19.	Hodgdon H1000	96,0	Speer JSP	145	89,8	3.433	1.046,5	1,9	524,8	-
20.	Hodgdon H1000	97,5	Speer JSP	145	89,8	3.515	1.071,5	4,7	550,2	-
21.	Hodgdon H1000	91,0	Sierra JSPBT	160	90,2	3.284	1.000,9	3,5	529,8	-
22.	Hodgdon H1000	92,5	Sierra JSPBT	160	90,2	3.303	1.006,9	3,8	536,1	-
23.	Hodgdon H1000	87,0	Hornady JSP	175	92,0	3.100	944,8	2,2	516,3	-
24.	IMR 7828	93,0	Speer JSP	145	89,8	3.474	1.059,0	4,7	537,4	-
25.	IMR 7828	94,5	Speer JSP	145	89,8	3.608	1.099,7	1,2	579,5	максимална доза
26.	IMR 7828	88,5	Sierra JSPBT	160	90,2	3.337	1.017,1	4,5	547,0	-
27.	IMR 7828	84,5	Hornady JSP	175	92,0	3.136	955,8	4,5	528,4	-
28.	Vihtavuori N170	90,0	Speer JSP	145	89,8	3.266	995,3	7,8	474,7	-
29.	Vihtavuori N170	95,0	Speer JSP	145	89,8	3.451	1.052,0	8,3	530,3	-
30.	Vihtavuori N170	97,5	Speer JSP	145	89,8	3.484	1.061,9	3,7	540,4	-
31.	Vihtavuori N170	92,0	Sierra JSPBT	160	90,2	3.287	1.001,8	1,1	530,7	-
32.	Vihtavuori N170	93,5	Sierra JSPBT	160	90,2	3.334	1.016,3	2,9	546,2	-
33.	Vihtavuori N170	88,0	Hornady JSP	175	92,0	3.149	960,0	1,2	532,6	-
34.	Hodgdon 50 Bmg	102,0	Speer JSP	145	89,8	3.506	1.068,1	1,4	546,7	-
35.	Hodgdon 50 Bmg	97,0	Sierra JSPBT	160	90,2	3.275	998,2	4,3	526,9	-
36.	Hodgdon 50 Bmg	99,5	Sierra JSPBT	160	90,2	3.394	1.034,1	3,8	565,5	-
37.	Hodgdon 50 Bmg	94,0	Hornady JSP	175	92,0	3.190	972,0	2,7	546,9	-
38.	Vectan Sp 13	100,0	Speer JSP	145	89,8	3.361	1.024,5	9,3	503,0	-
39.	Vectan Sp 13	104,0	Speer JSP	145	89,8	3.450	1.051,5	2,9	529,0	-
40.	Vectan Sp 13	106,5	Speer JSP	145	89,8	3.524	1.073,9	1,8	552,7	-
41.	Vectan Sp 13	100,0	Sierra JSPBT	160	90,2	3.262	994,2	4,7	522,7	-
42.	Vectan Sp 13	103,5	Sierra JSPBT	160	90,2	3.393	1.034,0	1,8	552,7	-
43.	Vectan Sp 13	99,0	Hornady JSP	175	92,0	3.204	976,5	3,9	551,6	-

*Sd - Средни отклонения в скоростта

Забележка: скоростта, постигната на 6 стъпки (около 1,80 м) от дулото на карабина Sabatti Rover 870 Custom, с цев от 26", равно на 660 мм, отчетени с балистичен хронограф Oehler M35P. Препоръчва се, както винаги, да се прочете внимателно текста, преди да се зареждат дозите, посочени в таблицата, и във всеки случай да не се използва директно максималната доза, дори да не е отбелязана като такава. При всички зареждания е оставен free bore, равен на 2 мм.

лявало проблем поради липсващата информация за тези барути на нашия пазар или меко казано, поради тяхната липса.

Понастоящем практически единственият действително бавногорещ барут, който се намира в Италия, е Vectan SP 13, следван от Vihtavuori N170. Освен тях могат да се използват и други типове с висока прогресивност, но трябва да се откажем от няколко метра в секунда бързина и от няколко килограма мощност.

В таблиците за преснарядяване на американците за 7 мм RUM се срещат сведения за категорично нетипичен барут, като например Hodgdon H-50 BMG – нитроцелулозен тип, използван за зареждане на патрон за картенниците в калибър .50 BMG (12,7x99). Той не може да се намери в Италия (ние все пак успяхме да намерим

за тест в тази проба), и Hodgdon H-870, който също не се среща в Италия. Използваните барути са общо осем: от средно мощните за този патрон Vihtavuori N560, Vectan Tu 8000 и Hodgdon H-4831, през прогресивните Hodgdon H-1000, IMR 7828 и Vihtavuori N170 до свръхпрогресивните H-50 BMG и Vectan SP 13 с резултати, отбелязани в таблицата.

С всички изследвани барути успяхме да постигнем с лекота мощности от 500-530 kgm, без стряскащи следи върху капсулите или по отношение трудността на отваряне на затвора. За да се постигнат тези нива, достигайки или надхвърляйки прага от 550 kgm, е препоръчително да се използва по-прогресивен тип като IMR 7828 и N170. И двата вида са предназначени да достигат безпроблемно почти до 550 kgm.

Допълнително внимание заслужава комбинацията на базата на 94,5 грейна от IMR 7828, зареден зад 145-грейновия Speer, която увеличи скоростта му на 3608 ft/sec, (равно на 1099,7 м/сек) и 576 kgm. Това е най-високата достигната мощност в цялото изследване. Въпреки че не забелязахме фатални следи нито върху гилзата, нито върху капсулата, отчетохме тази доза барут като максимална и не препоръчваме да се използва. При H-50 BMG не беше възможно да се зареди повече от 102 грейна след куршума от 145 грейна. С този заряд се постигнаха 1068,1 м/сек и 546 kgm, при това с голяма точност. Много висока енергия, без опасни следи от налягането, се постигна както със 160, така и със 175-грейновите куршуми, с барутен обем, достигащ почти основата на кур-